

Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK TRIBUNÁLU (osmého senátu)

7. června 2013*

„EZOZF — Záruční sekce — EZZF a EZFRV — Výdaje vyloučené z financování — Výdaje uskutečněné v rámci opatření POSEI za roky 2005, 2006 a 2007“

Ve věci T-2/11,

Portugalská republika, zastoupená L. Inez Fernandesem, M. Figueiredem a J. Saraivou de Almeida, jako zmocněnci,

žalobkyně,

proti

Evropské komisi, zastoupené P. Guerra e Andradem a P. Rossim, jako zmocněnci,

žalované,

jejímž předmětem je návrh na zrušení rozhodnutí Komise 2010/668/ES ze dne 4. listopadu 2010 o vyloučení některých výdajů uskutečněných členskými státy v rámci záruční sekce Evropského zemědělského orientačního a záručního fondu (EZOZF), v rámci Evropského zemědělského záručního fondu (EZZF) a v rámci Evropského zemědělského fondu pro rozvoj venkova (EZFRV) z financování Evropské unie (Úř. věst. L 288, s. 24) v rozsahu, v němž ukládá Portugalsku finanční opravu v rámci opatření POSEI za roky 2005 až 2007 v celkové výši 743 251,25 eur,

TRIBUNÁL (osmý senát),

ve složení L. Truchot, předseda, M. E. Martins Ribeiro (zpravodajka) a A. Popescu, soudci,

vedoucí soudní kanceláře: C. Kristensen, rada,

s přihlédnutím k písemné části řízení a po jednání konaném dne 12. září 2012,

vydává tento

* Jednací jazyk: portugalština.

Rozsudek

Právní rámec

Právní úprava Evropské unie v oblasti financování společné zemědělské politiky

- 1 Základní právní úpravou financování společné zemědělské politiky stran výdajů uskutečněných ode dne 1. ledna 2000 je nařízení Rady (ES) č. 1258/1999 ze dne 17. května 1999 o financování společné zemědělské politiky (Úř. věst. L 160, s. 103; Zvl. vyd. 03/25, s. 414), které nahradilo nařízení Rady (EHS) č. 729/70 ze dne 21. dubna 1970 o financování společné zemědělské politiky (Úř. věst. L 94, s. 13), které bylo použitelné na výdaje uskutečněné před tímto dnem.
- 2 Podle čl. 1 odst. 2 písm. b) a čl. 2 odst. 2 nařízení č. 1258/1999 financuje „záruční“ sekce Evropského zemědělského orientačního a záručního fondu (EZOZF) intervence zaměřené na stabilizaci zemědělských trhů provedené podle unijních pravidel v rámci společné organizace zemědělských trhů.
- 3 Článek 7 odst. 4 nařízení č. 1258/1999 stanoví:

„Komise rozhoduje, které výdaje mají být vyloučeny z financování z prostředků Společenství podle článků 2 a 3, pokud shledá, že tyto výdaje nebyly uskutečněny v souladu s předpisy Společenství.

Před vydáním rozhodnutí o zamítnutí financování oznámí Komise písemně výsledky ověřování a dotyčné členské státy písemně oznámí své odpovědi; poté se obě strany pokusí dosáhnout dohody o opatřeních, která mají být učiněna.

Není-li dosaženo dohody, může členský stát ve lhůtě čtyř měsíců požádat o zahájení řízení směřujícího ke smíření jejich postojů, jehož výsledky budou předmětem zprávy zaslané Komisi, která ji před vydáním rozhodnutí o zamítnutí financování posoudí.

Komise zváží částky, které mají být vyloučeny z financování, zejména s ohledem na význam zjištěného nesouladu. Komise vezme v úvahu povahu a závažnost porušení předpisů a finanční ztrátu, kterou Společenství utrpělo.

Zamítnutí financování se nemůže vztahovat na:

- a) výdaje uvedené v článku 2 uskutečněné alespoň 24 měsíců před písemným oznámením Komise dotyčnému členskému státu o výsledcích ověřování;
- b) výdaje na opatření či hodnocení podle článku 3, k nimž byla konečná platba uskutečněna alespoň 24 měsíců před písemným oznámením Komise dotyčnému členskému státu o výsledcích ověřování.

Pátý pododstavec se nicméně nepoužije na finanční důsledky:

- a) nesrovnalostí podle čl. 8 odst. 2;
- b) týkající se vnitrostátních podpor nebo porušení předpisů, v jejichž důsledku byla zahájena řízení podle článků 88 [ES] a 226 [ES].“

- 4 Článek 8 nařízení č. 1258/1999 stanoví:

„1. Členské státy přijmou v souladu se svými právními a správními předpisy opatření nezbytná k

- a) zajištění toho, že operace financované [EZOZF] jsou prováděny skutečně a řádně;
- b) předcházení nesrovnalostem a jejich stíhání;
- c) zpětnému získání částek ztracených v důsledku nesrovnalostí nebo nedbalosti.

Členské státy uvědomí Komisi o opatřeních přijatých k těmto účelům, a zejména o stavu správních a soudních řízení.

2. Nepodaří-li se částky získat zpět v plné výši, nese finanční důsledky nesrovnalostí nebo nedbalosti Společenství, s výjimkou důsledků nesrovnalostí nebo nedbalosti, které lze přičíst správním orgánům nebo jiným subjektům členských států.

Zpět získané částky budou převedeny na schválené platební agentury, které je odečtou z výdajů financovaných [EZOZF]. Úroky ze zpětně získaných nebo pozdě zaplacených částek připadají [EZOZF].

3. Rada na návrh Komise kvalifikovanou většinou stanoví obecná prováděcí pravidla k tomuto článku.“

5 Článek 9 nařízení č. 1258/1999 stanoví:

„1. Členské státy poskytnou Komisi veškeré informace nezbytné k řádnému fungování [EZOZF] a učiní veškerá vhodná opatření umožňující kontroly, které bude Komise považovat za nezbytné v rámci řízení financování Společenství, včetně kontrol na místě.

Členské státy sdělí Komisi právní a správní předpisy, které přijaly k provedení právních aktů Společenství týkajících se společné zemědělské politiky, pokud tyto akty mají finanční důsledky pro [EZOZF].

2. Aniž jsou dotčeny kontroly prováděné členskými státy na základě vnitrostátních právních a správních předpisů, článku 248 [ES] anebo jakákoli kontrola na základě čl. 279 písm. c) [ES], mají zmocnění zástupci Komise pověření prováděním kontrol na místě přístup k účetním knihám a veškerým dalším dokladům, jež souvisejí s výdaji financovanými [EZOZF], včetně údajů vytvořených nebo uchovávaných v elektronické podobě.

Mohou ověřovat zejména:

- a) zda je správní praxe v souladu s pravidly Společenství;
- b) zda jsou k dispozici požadované doklady a zda jsou v souladu s operacemi financovanými [EZOZF];
- c) podmínky, za kterých jsou operace financované [EZOZF] uskutečňovány a kontrolovány.

Komise ohlásí kontrolu s dostatečným předstihem členskému státu, u něhož nebo na jehož území má být provedena. Zástupci dotyčného členského státu se mohou kontroly zúčastnit.

Na žádost Komise a se souhlasem členského státu provádějí inspekce nebo šetření týkající se operací uvedených v tomto nařízení příslušné orgány tohoto členského státu. Zástupci Komise se jich mohou zúčastnit.

Za účelem účinnějšího ověřování může Komise se souhlasem dotyčných členských států zajistit účast správních orgánů těchto členských států na určitých kontrolách nebo šetřeních.

3. Pokud je to nezbytné, stanoví Rada na návrh Komise kvalifikovanou většinou obecná prováděcí pravidla k tomuto článku.“

- 6 Nařízení č. 1258/1999 bylo zrušeno nařízením Rady (ES) č. 1290/2005 ze dne 21. června 2005 o financování společné zemědělské politiky (Úř. věst. L 209, s. 1), které podle svého článku 49 vstoupilo v platnost sedmým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*, tedy dne 18. srpna 2005.
- 7 Článek 47 nařízení č. 1290/2005 však upřesnil, že „nařízení [...] č. 1258/1999 zůstává použitelné do 15. října 2006 pro výdaje uskutečněné členskými státy a do 31. prosince 2006 pro výdaje uskutečněné Komisí.“
- 8 Ustanovení čl. 8 odst. 1 nařízení Komise (ES) č. 1663/95 ze dne 7. července 1995, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení č. 729/70 týkající se postupu schválení účetní závěrky záruční sekce EZOZF (Úř. věst. 1995, L 158, s. 6; Zvl. vyd. 03/18, s. 31), ve znění nařízení Komise (ES) č. 2245/1999 ze dne 22. října 1999 (Úř. věst. 1999, L 273, s. 5; Zvl. vyd. 03/26, s. 335) zní:

„Dojde-li Komise na základě šetření k závěru, že výdaje nebyly uskutečněny v souladu s předpisy Společenství, sdělí dotyčným členským státům výsledky svého šetření a uvede nápravná opatření, která je třeba učinit pro zajištění souladu s těmito předpisy v budoucnosti.

Sdělení obsahuje odkaz na toto nařízení. Členský stát odpoví ve lhůtě dvou měsíců a Komise může následně upravit svůj postoj. V odůvodněných případech může Komise tuto lhůtu prodloužit.

Po uplynutí lhůty stanovené pro odpověď pozve Komise členský stát k dvoustrannému jednání a obě strany se pokusí dosáhnout dohody o opatřeních, která mají být přijata, a ohledně posouzení závažnosti protiprávního jednání a finanční ztráty Společenství. Po jednání a po uplynutí lhůty pro dodání dalších informací, kterou stanoví Komise po tomto jednání v dohodě s daným členským státem, nebo pokud členský stát nepřijme pozvání k jednání ve lhůtě stanovené Komisí, sdělí Komise formálně po uplynutí této lhůty své závěry členskému státu, přičemž odkáže na rozhodnutí Komise 94/442/ES. Aniž je dotčen čtvrtý pododstavec tohoto odstavce, obsahuje toto sdělení posouzení veškerých výdajů, které má Komise v úmyslu vyloučit z financování podle čl. 5 odst. 2 písm. c) nařízení [...] č. 729/70.

Členský stát uvědomí Komisi co nejdříve o nápravných opatřeních přijatých k zajištění souladu s předpisy Společenství a o dni jejich skutečného použití. Až do dne skutečného použití nápravných opatření přijme Komise případně jedno nebo více rozhodnutí podle čl. 5 odst. 2 písm. c) nařízení [...] č. 729/70 pro vyloučení výdajů, kterých se týká nedodržení předpisů Společenství.“

- 9 Článek 11 nařízení Komise (ES) č. 885/2006 ze dne 21. června 2006, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení Rady (ES) č. 1290/2005, pokud jde o akreditaci platebních agentur a dalších subjektů a schválení účetní závěrky EZZF a EZFRV (Úř. věst. L 171, s. 90) zní:

„1. Pokud se Komise v důsledku šetření domnívá, že výdaje nebyly uskutečněny v souladu s předpisy Společenství, sdělí svá zjištění dotčenému členskému státu a poukáže na nápravná opatření nezbytná k zajištění budoucího souladu s těmito předpisy.

Sdělení odkazuje na tento článek. Členský stát odpoví do dvou měsíců od přijetí sdělení a Komise může následně změnit své stanovisko. V odůvodněných případech může Komise souhlasit s prodloužením lhůty na odpověď.

Po uplynutí lhůty na odpověď svolá Komise dvoustranné jednání a obě strany se budou snažit o nalezení dohody, pokud jde o opatření, která je nezbytné přijmout, jakož i o hodnocení závažnosti protiprávního jednání a finanční škody vzniklé rozpočtu Společenství.

2. Do dvou měsíců ode dne přijetí zápisu z dvoustranného jednání uvedeného v odstavci 1 členský stát sdělí informace vyžádané během uvedeného jednání anebo jakékoli jiné informace, které považuje pro probíhající posuzování za užitečné.

V odůvodněných případech může Komise na základě odůvodněné žádosti členského státu schválit jedno prodloužení lhůty uvedené v prvním pododstavci. Žádost se Komisi předá před uplynutím této lhůty.

Po uplynutí lhůty uvedené v prvním pododstavci Komise formálně sdělí členskému státu své závěry na základě informací, které získala v rámci postupu schvalování souladu. Toto sdělení vyhodnotí výdaje, které Komise hodlá vyloučit z financování Společenství podle článku 31 nařízení [...] č. 1290/2005 a učiní odkaz na čl. 16 odst. 1 tohoto nařízení.

3. Členský stát uvědomí Komisi o nápravných opatřeních, která přijal za účelem zajištění souladu s předpisy Společenství, a o datu účinnosti jejich provedení.

Po posouzení zpráv vypracovaných smířcím orgánem v souladu s kapitolou 3 tohoto nařízení Komise v případě potřeby přijme jedno nebo více rozhodnutí podle článku 31 nařízení [...] č. 1290/2005 s cílem vyloučit z financování Společenství výdaje, které nejsou v souladu s předpisy Společenství, dokud členský stát účinně neprovede nápravná opatření.

Při hodnocení výdajů, které mají být vyloučeny z financování Společenství, může vzít Komise v úvahu libovolné informace sdělené členskými státy po uplynutí lhůty uvedené v odstavci 2, pokud je to nezbytné pro lepší odhad finanční škody vzniklé rozpočtu Společenství za předpokladu, že pozdní předání informací lze zdůvodnit výjimečnými okolnostmi.

4. S ohledem na EZZF jsou odpočty z financování Společenství prováděny Komisí z měsíčních plateb souvisejících s výdaji ve druhém měsíci následujícím po rozhodnutí podle článku 31 nařízení [...] č. 1290/2005.

S ohledem na EZFRV jsou odpočty z financování Společenství prováděny Komisí z následující průběžné platby nebo závěrečné platby.

Na žádost členského státu a v případech odůvodněných závažností odpočtů však Komise po konzultaci s Výborem zemědělských fondů může pro odpočty stanovit jiné datum.

5. Tento článek se obdobně použije na účelově vázané příjmy ve smyslu článku 34 nařízení [...] č. 1290/2005.“

10 Z článku 18 nařízení č. 885/2006 vyplývá, že nařízení č. 1663/95 se pro finanční rok 2006 nadále vztahuje na schválení účetní závěrky podle čl. 7 odst. 3 nařízení č. 1258/1999.

11 Nařízení Rady (ES) č. 1453/2001 ze dne 28. června 2001, kterým se zavádějí zvláštní opatření pro Azory a Madeiru týkající se některých zemědělských produktů a kterým se zrušuje nařízení (EHS) č. 1600/92 (Poseima) (Úř. věst. L 198, s. 26; Zvl. vyd. 03/33, s. 149), zavádí program zvláštních opatření ve prospěch těchto odlehklých regionů Unie.

12 Nařízení Komise (ES) č. 43/2003 ze dne 23. prosince 2002, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízením Rady (ES) č. 1452/2001, (ES) č. 1453/2001 a (ES) č. 1454/2001, pokud jde o podpory místní produkce rostlinných produktů v nejvzdálenějších regionech Evropské unie (Úř. věst. 2003, L 7, s. 25; Zvl. vyd. 03/38, s. 31), kromě toho zavádí podpory ve prospěch místní produkce rostlinných produktů v nejvzdálenějších regionech Unie.

13 Bod 26 odůvodnění nařízení č. 43/2003 uvádí, že „[m]usí být stanoven minimální počet pěstitelů, kteří se mají podrobit kontrole na místě podle různých režimů podpor“.

14 Bod 27 odůvodnění uvedeného nařízení zní:

„Vzorek minimální míry kontrol pro kontroly na místě by měl být vytvořen z části na základě analýzy rizik a z části náhodným výběrem. Je nutno stanovit hlavní faktory, které mají být při analýze rizik vzaty do úvahy.“

15 Bod 28 odůvodnění nařízení č. 43/2003 upřesňuje, že „[z]jištění významných nesrovnalostí musí vést ke zvýšení úrovně kontrol na místě v běžném roce a v následujícím roce, aby bylo dosaženo přijatelných jistot, co se týče správnosti příslušných žádostí o podporu.“

16 Článek 58 odst. 1 nařízení č. 43/2003 zní:

„Kontroly se provádějí prostřednictvím správních kontrol a kontrol na místě. Správní kontrola je zevrubná a zahrnuje mimo jiné křížová ověření ve všech příslušných případech s údaji z integrovaného administrativního a kontrolního systému. Na základě analýzy rizik provádějí vnitrostátní orgány náhodné kontroly na místě u nejméně 10 % žádostí o podporu.“

Ve všech příslušných případech členské státy využívají integrovaný administrativní a kontrolní systém zřízený nařízením (EHS) č. 3508/92.“

17 Článek 60 nařízení č. 43/2003, nadepsaný „Výběr žádostí, které mají být předmětem kontroly na místě“, zní:

„1. Pěstitelé, kteří se podrobí kontrole na místě, jsou vybráni příslušným orgánem na základě analýzy rizik a reprezentativnosti předložených žádostí o podporu. Analýza rizik přihlíží k:

- a) výši podpor;
- b) počtu zemědělských parcel, ploše, která je předmětem žádosti o podporu, nebo množství, které je vyprodukováno, přepraveno, zpracováno nebo uvedeno na trh;
- c) vývoji, k němuž došlo ve srovnání s předchozím rokem;
- d) výsledkům kontrol provedených během předchozích let;
- e) dalším parametrům, které mají být stanoveny členskými státy.

Pro zajištění reprezentativnosti členské státy náhodně vyberou mezi 20 % a 25 % z minimálního počtu pěstitelů, kteří se mají podrobit kontrole na místě.

2. Příslušný orgán uchovává záznamy o důvodech, pro něž byl pěstitel vybrán ke kontrole na místě. Inspektor pověřený provedením kontroly na místě je o nich řádně informován před začátkem kontroly.“

Pokyny Komise

18 Pokyny Komise pro uplatnění finančních oprav byly definovány v dokumentu Komise č. VI/5330/97 ze dne 23. prosince 1997, nadepsaném „Pokyny týkající se výpočtu finančních důsledků při přípravě rozhodnutí o schválení účetní závěrky záruční sekce EZOZF“.

- 19 Příloha 2 dokumentu č. VI/5330/97, která se týká finančních důsledků nedostatků v kontrolách prováděných členskými státy pro schválení účetní závěrky záruční sekce EZOZF, uvádí v části nadepsané „Úvod“:

„Jestliže Komise konstatuje, že se konkrétní výdaj týká žádosti, která není v souladu s pravidly Společenství, jsou finanční důsledky jasné: s výjimkou případu, kdy byla platba stížená nesrovnalostí již odhalena vnitrostátními kontrolními orgány a vedla k příslušným nápravným opatření a vrácení (viz příloha 4), musí Komise odmítnout její financování z rozpočtu Společenství. Pokud finanční důsledky vyplývají z přezkumu výdajů týkajících se velkého množství spisů, je částka vyloučená z financování Společenství vypočítána v rámci možností na základě extrapolace výsledků získaných z průzkumu reprezentativního vzorku spisu. Stejná metoda extrapolace musí být uplatněna pro všechny členské státy, a rovněž pokud se týká úrovně důvěryhodnosti a rozsahu nesprávností, rozvrstvení obyvatelstva, velikosti vzorku a posouzení chyb při odběru vzorků s ohledem na celkové finanční důsledky.

Jestliže členský stát nerespektuje pravidla Společenství, jejichž účelem je ověřit přípustnost žádostí, samotný tento nedostatek vede k tomu, že platby jsou v rozporu s předpisy Společenství použitelnými na dotčené opatření a s obecnou povinností členských států odhalovat a předcházet nesrovnalostem stanovenou v článku 8 nařízení č. 729/70. To nezbytně neznamená, že všechny žádosti, kterým bylo vyhověno, představují nesrovnalosti, ale riziko, že [EZOZF] bude muset uhradit neoprávněné výdaje, se zvyšuje. I když je pravda, že Komise v některých zcela zjevných případech může být zmocněna odmítnout všechny dotčené výdaje, pokud kontroly vyžadované nařízením nejsou provedeny, v určitém počtu případů částka výdajů, které musí být odmítnuty, přesahuje podle vši pravděpodobnosti finanční ztrátu utrpěnou Společenstvím. Ztrátu je tedy třeba odhadnout během posouzení finančních oprav.

[...]“

- 20 Příloha 2 dokumentu č. VI/5330/97 upřesňuje v části nadepsané „Posuzování na základě chyb v dokumentaci jednotlivých případů“:

„Na základě postupů již stanovených vnitřními předpisy se výpočty finanční opravy provádějí na základě jednoho z následujících postupů:

- a) odmítnutí individuální žádosti, u které nebyla provedena požadovaná kontrola;
- b) odmítnutí částky vypočítané extrapolací výsledků ověřování provedených na reprezentativním vzorku spisu na celý spis, ze kterého byl vzorek odebrán, který je však omezen na správné odvětví, ve kterém je možno rozumně předpokládat opakování téhož nedostatku. Členský stát má možnost poskytnout důkaz, že výsledky extrapolace neodpovídají těm, které byly získány přezkumem celého spisu, z něhož byl vzorek odebrán.

[...]“

- 21 Příloha 2 dokumentu č. VI/5330/97 v části nadepsané „Posouzení založené na riziku finanční ztráty: paušální opravy“ upřesňuje:

„Vzhledem k tomu, že užití auditu systémů se široce rozšířilo, služby Komise čím dál tím více využívají posouzení rizika, které představují nedostatky systémů. Nelze-li určit skutečnou výši neoprávněných výdajů, a tím i výši finančních ztrát vzniklých Společenství, Komise uplatní od účetní závěrky roku 1990 paušální opravy ve výši 2 %, 5 % či 10 % vykázaných výdajů v závislosti na velikosti rizika finanční ztráty. Ve výjimečných případech může být rozhodnuto o vyšších sazbách oprav, až 100 %. Výsada Komise uplatnit takové opravy byla potvrzena Soudním dvorem, který rozhodoval o žalobách podaných proti rozhodnutím o ročních účetních závěrkách (např. rozsudek C-50/94).

[...]“

22 Příloha 2 dokumentu č. VI/5330/97 v části nadepsané „Pokyny pro uplatnění paušálních oprav“ uvádí:

„Paušální opravy mohou být provedeny, pokud informace poskytnuté šetřením neumožňují kontrolorovi posoudit ztrátu na základě extrapolace určených ztrát statistickými prostředky, odkazem na ostatní ověřitelné údaje, ale pokud umožňují dojít k závěru, že členský stát nesplnil svou povinnost ověřit vhodným způsobem oprávněnost určitých žádostí, kterým bylo vyhověno.

[...]

Paušální opravy se nepoužijí, pokud byly nesrovnalosti zjištěny vlastními orgány členských států, za podmínek uvedených v příloze 4.

[...]

„V případě, že jedna nebo více klíčových kontrol nejsou provedeny vůbec nebo jsou uskutečněny tak špatně, že jsou pro určení přípustnosti žádosti nebo předcházení nesrovnalostem neúčinné, je třeba provést opravu ve výši 10 %, neboť se lze rozumně domnívat, že existuje zvýšené riziko značných ztrát na straně EZOZF.

Pokud jsou všechny klíčové kontroly provedeny, aniž je dodržen jejich počet, častost nebo přísnost předepsaná nařízeními, je třeba provést opravu ve výši 5 %, neboť je možno odůvodněně mít za to, že kontroly neposkytují očekávanou úroveň záruky správnosti žádostí a že riziko ztrát pro EZOZF je významné.

V případě, že členský stát správně provede klíčové kontroly, avšak zcela opomine provést jednu či více druhotných kontrol, je třeba provést opravu ve výši 2 % s ohledem na nižší riziko ztráty na straně EZOZF a menší závažnost porušení.

Oprava ve výši 2 % je rovněž odůvodněna, pokud členský stát nepřijme opatření pro zlepšení uplatnění druhotných kontrol nebo opatření zavedených nařízeními Společenství a pokud mu Komise oznámila, zejména podle článku 8 nařízení č. 1663/95, že tato opatření musí být uplatňována s cílem dosáhnout cíle sledovaného nařízeními nebo zajistit rozumnou úroveň ochrany proti podvodům a nesrovnalostem, nebo zajistit přiměřenou kontrolu prostředků Společenství.

[...]

Sazbu pro opravy je třeba uplatnit na tu část výdajů, která je ohrožena. Pokud nedostatek plyne z toho, že členský stát nepřijal přiměřený kontrolní systém, oprava musí být uplatněna na všechny výdaje, na které by se tento kontrolní systém uplatnil. Pokud jsou důvody pro předpoklad, že nedostatek je omezen na neuplatnění kontrolního systému přijatého členským státem v kraji nebo v regionu, musí oprava být uplatněna na výdaje spravované uvedeným krajem nebo regionem.

[...]“

23 Komise rovněž v příloze 2 dokumentu č. VI/5330/97, v části nadepsané „Hraniční případy“ uvádí:

„[...]

Pokud nedostatky vyplývají z nesprávného výkladu předpisů Společenství, s výjimkou případů, kdy by bylo přiměřené mít za to, že členský stát projedná tyto obtíže s Komisí, a pokud vnitrostátní orgány učinily nezbytné kroky k nápravě nedostatků hned poté, co byly odhaleny, mohou tyto ukazatele být zohledněny a vést k uplatnění nižší sazby nebo neprovedení opravy.

[...]“

- 24 Konečně příloha 4 dokumentu č. VI/5330/97, nadepsaná „Zacházení vyhrazené v rámci účetní závěrky závěrům kontrolních orgánů členských států“, upřesňuje:

„[...]“

Závěry vnitrostátních kontrolních subjektů nemají samy o sobě pro účetní závěrku finanční důsledky. Se závěry se zachází jako s důkazy, že vnitrostátní kontrolní postupy fungují v souladu s nařízeními a jsou účinné. Od členského státu se však očekává, že vyvodí nezbytné důsledky ze závěrů zpráv, včetně toho, že vyplní každou mezeru v řízeních uplatněným vnitrostátním orgánem, že přezkoumá operace dotčené touto mezerou a vrátí částku zaplacenou nesprávně nebo považovanou za stíženou nesrovnalostí. Je zjevné, že pokud nejsou z těchto zpráv vyvozeny důsledky, závěry kontroly se promlčí, a proto by za těchto okolností, ale pouze za těchto okolností, z toho orgán zpracovávající účetní závěrku vyvodil finanční důsledky.“

Skutečnosti předcházející sporu a napadené rozhodnutí

- 25 Dopisem ze dne 8. března 2005 informovala Komise Evropských společenství v souladu s čl. 9 odst. 2 nařízení č. 729/70 a nařízením č. 1258/1999 portugalské orgány o tom, že ve dnech 11. až 15. dubna 2005 bude uskutečněna kontrolní mise, která se bude týkat především let 2003 a 2004 a kontrolního rámce, včetně zavedených kontrolních postupů a skutečně provedených kontrol. Komise rovněž požádala o předání informací týkajících se uvedených let.
- 26 Ve dnech 11. až 15. dubna 2005 uskutečnily služby Komise uvedenou misi do Portugalska s cílem zkontrolovat provádění konkrétních opatření, stanovených nařízením č. 1453/2001, které se týká některých zemědělských produktů ve prospěch Azor a Madeiry (Portugalsko).
- 27 Po této kontrole Komise doporučeným dopisem s doručenkou ze dne 5. prosince 2006 (dále jen „první sdělení ze dne 5. prosince 2006“) informovala portugalské orgány o výsledku uskutečněné kontrolní mise a upřesnila, že uvedený dopis byl zaslán podle článku 11 nařízení č. 885/2006. K tomuto dopisu byla přiložena příloha nadepsaná „Zjištění a doporučení“, která obsahovala závěry ověřovací mise uskutečněné u ústředních orgánů v Lisabonu (Portugalsko) a u místních orgánů, týkající se režimu podpor pro konkrétní opatření ohledně některých zemědělských produktů ve prospěch Azor a Madeiry (Poseima).
- 28 Z prvního sdělení ze dne 5. prosince 2006 vyplývá, že Komise měla za to, že portugalské orgány zcela nedodržely požadavky právních předpisů Společenství a že k budoucímu zajištění souladu s těmito požadavky jsou nezbytná nápravná opatření. Komise požádala o to, aby byla informována o již přijatých nápravných opatřeních, jakož i o kalendáři stanoveném pro jejich provedení. Komise dále uvedla, že bylo navrženo vyloučit z financování Společenství veškeré výdaje financované záruční sekci EZOFZ nebo jejich části, a že toto vyloučení by se mohlo týkat výdajů provedených v období začínajícím 24 měsíců přede dnem prvního přijetí uvedeného dopisu. Kromě toho bylo upřesněno, že odhalené nedostatky byly základem výpočtu finančních oprav týkajících se výdajů uskutečněných až do okamžiku provedení příslušných nápravných opatření.
- 29 Ve zjištěních a doporučeních, které jsou uvedeny v příloze prvního sdělení ze dne 5. prosince 2006, Komise uvedla, zejména ohledně „kontrol plochy“:

„Zavedení [systému zeměpisných informací] spojené s neexistencí katastru nemovitostí, jakož i krajně členitým tvarem terénu neumožňuje jednoduchá měření, zejména pokud je pozemek jen částečně osázen (případ pěstování brambor), [což] může omezit účinnost kontrol. Bylo konstatováno, že během

ověřování na místě u pozemků oprávněných získat podporu se inspektoři opírali pouze o [systém zeměpisných informací]. Použití tohoto systému je dobrým nástrojem pro ověření pozemků, ale musí být provázeno fyzickým měřením, aby byla ověření jistá a hodnověrná.

Kontroly provedené madeirskými orgány byly provedeny na základě vzorku, který reprezentoval alespoň 10 % žádostí o podporu, jak je stanoveno v článku 58 nařízení č. 43/2003. Výsledky těchto kontrol ukazují velmi vysoký počet žádostí o podporu, které byly zcela či částečně zamítnuty. Například v roce 2004 bylo ze vzorku reprezentujícího 10,13 % z 5 825 žádostí o podporu pro pěstování brambor 19,66 % podpor tohoto vzorku zcela zamítnuto a 16,10 % zamítnuto částečně, což reprezentuje míru nesprávnosti ve výši 36 % kontrolovaných ploch (tyto výsledky jsou ještě výraznější v případě pěstování cukrové třtiny a vrby). Na základě těchto konstatování se zjevně ukazuje, že minimální míra kontrol zajišťovaných portugalskými orgány nebyla dostatečná [pro] zajištění [zájmů] [EZOZF]. Bylo konstatováno, že neexistence zvýšení v průběhu roku 2004 představuje nedostatek v systému kontroly.

Co se týče kontrolního systému zavedeného v roce 2005, je od portugalských orgánů požadováno, aby předložily seznam žadatelů s uvedením těch, kteří byli podrobeni kontrole na místě (výběr kontrolní zprávy bude proveden poté), a shrnutí s uvedením počtu žadatelů pro každý produkt, počtu kontrolovaných žadatelů, počtu zjištěných nesrovnalostí s rozdělením na ty, pro které byla podpora částečně odmítnuta, a [ty, pro které byla podpora] zcela odmítnuta. Uvedení dotčených ploch by bylo rovněž užitečné pro usnadnění posouzení nesprávností z finančního hlediska.“

- 30 Komise rovněž v příloze prvního sdělení ze dne 5. prosince 2006 uvedla, že portugalským orgánům bylo doporučeno, aby častěji používaly při povrchových kontrolách fyzická měření, např. prostřednictvím GPS nebo metru.
- 31 Portugalská správa odpověděla dopisem ze dne 7. února 2007, v němž uvedla, že chyby odhalené při kontrolách na místě byly spojeny s parcelami velmi omezených rozměrů, které byly užívány pro různé zahradní plodiny, což ztěžuje přesné nahlášení plochy užité pro plodinu, která je předmětem podpory. Portugalské orgány tak zdůraznily, že průměrná plocha jednoho zemědělského podniku je 0,4 ha a že tato plocha se dělí na čtyři až pět pozemků: průměrná plocha pozemku je tedy velmi nízká, 0,08 ha, a velké množství pozemků má plochu ve výši 0,01 až 0,05 ha. Z toho vyplývá, že minimální chyba ve vymezení nebo změření pozemku způsobuje značnou chybu v procentech v poměru ke skutečné ploše. Portugalské orgány zdůraznily, že podle nařízení č. 43/2003 byla horní hranice podílu chyb při kontrole, která byla 3 %, příliš nízká pro pozemkový systém autonomního regionu Madeira. Například v případě pozemku o velikosti 0,01 ha odpovídala nesrovnalost vedoucí k celkové sankci (20 %) 0,002 ha, tedy ploše, kterou nelze zapsat v informační aplikaci, takže musí být považována za zanedbatelnou. K tomuto dopisu byla rovněž připojena příloha I, kterou portugalské orgány předaly Komisi informace jí požadované v odstavci 3 přílohy prvního sdělení ze dne 5. prosince 2006 (viz bod 29 výše).
- 32 Při dvoustranném setkání mezi službami Komise a portugalskými orgány, které se konalo v Bruselu dne 5. července 2007 a z něhož byl vypracován zápis dne 25. října 2007 a zaslán portugalským orgánům dne 31. října 2007, upozornila Komise na vysokou míru chyb odhalenou při kontrolách na místě provedených místními orgány Madeiry a uvedla, že taková míra chyb měla vést tyto orgány ke zvýšení míry kontrol, aby lépe zajistily dodržování práva a poskytování podpory Společenství v souladu s ustanoveními právních předpisů. Portugalské orgány připomněly, že jelikož je průměrná plocha zemědělského podniku na Madeiře velmi malá, chyba v měření pozemku, nejdříve z hlediska plochy nevýznamná, se projeví jako vysoká míra chyb. Zdůraznily, že míra kontrol na místě na počet žádostí byla respektována. Tyto kontroly představovaly z hlediska plochy míru pohybující se mezi 25 % až 50 %. Kromě toho byly uvedené kontroly provedeny před platbou, takže podpora byla snížena a byly uplatněny sankce. Promítnutí míry chyb do určení případného rizika pro EZOF tedy nebylo odůvodněné. Kromě toho od roku 2006 byly výsledky kontrol (měření) zapisovány do systému zeměpisných informací (SZI), což umožnilo vytvořit databázi věrohodnějších údajů o skutečných plochách.

- 33 Komise, aby lépe posoudila situaci, požádala v průběhu této schůze ze dne 5. července 2007 portugalské orgány, aby jí sdělily podle sektoru (plodiny) a hospodářského roku (od roku 2005) počet žádostí o podporu a odpovídající plochy, procento příjemců kontrolovaných na místě, procento plochy, na kterou se kontroly vztahovaly, míru chyb a částečné nebo úplné uložení sankcí, ke kterému vedly, jakož i procento těchto chyb na skutečněných platbách. Komise dodala, že na základě důkazů předložených portugalskými orgány určila rozsah finančního rizika konstatovaných nesprávností a úroveň výdajů, které by se měly vyloučit z financování Společenství.
- 34 Dopisem ze dne 20. prosince 2007 zaslala Portugalská republika Komisi vyžádané informace, zejména tabulku poskytující přehled o kontrolních operacích, které byly provedeny v průběhu hospodářských let 2005 a 2006.
- 35 Dopisem ze dne 27. října 2009 předala Komise Portugalské republice formální sdělení. Komise po dvoustranné schůzce, když vzala v úvahu dodatečné informace sdělené později portugalskými orgány, potvrdila svůj postoj, podle kterého poskytnutí podpor pro hospodářské roky 2005, 2006 a 2007, pokud jde o zvláštní opatření ve prospěch Madeiry týkající se určitých zemědělských produktů, nebylo provedeno v souladu s ustanoveními práva Společenství. V příloze dopisu ze dne 27. října 2009 Komise uvedla, že údaje poskytnuté portugalskou správou týkající se hospodářských let 2005 a 2006 umožňují zejména dojít k závěru, že „míra chyb“, která vedla k celkovému nebo částečnému odmítnutí financování, byla v případě plochy ve všech případech vyšší než 40 %. Kontrola provedená dříve (šetření 2001/006 a 2001/09) přitom došla k podobným závěrům. Komise má za to, že portugalské správní orgány měly zvýšit míru kontrol na místě, aby ochránily EZOZF proti riziku neoprávněných plateb, jelikož míra chyb týkající se více let je velmi vysoká. Měla za to, že míra provedených kontrol byla na statistické a zeměpisné úrovni dostatečně reprezentativní na to, aby umožnila extrapolaci výsledku s ohledem na žádosti, které nebyly předmětem kontroly na místě. Komise navrhla vyloučení částky 743 251,25 eur z výdajů, a tedy finanční opravu u účetních roků 2005, 2006 a 2007. Portugalské správní orgány byly upozorněny na možnost předložit návrh na zahájení smírčího řízení u smírčího orgánu, neboť článek 16 nařízení č. 885/2006 takovou možnost stanoví.
- 36 Portugalská republika nepožádala o zahájení smírčího řízení.
- 37 Dne 19. července 2010 vypracovala Komise souhrnnou zprávu, která znovu uvádí výsledky provedených kontrol, výtky Komise, jakož i odpověď portugalských orgánů.
- 38 Tato souhrnná zpráva, která svědčí o tom, že pozice generálního ředitelství (GR) „Zemědělství“ Komise zůstala nezměněná, připomíná konstatování oznámená v prvním sdělení ze dne 5. prosince 2006, která vyplynula z přezkumu a analýzy výsledků kontroly provedené orgány Madeiry (viz bod 29 výše). Pokud se dále jedná o kontrolní údaje za roky 2005 a 2006 poskytnuté Portugalskou republikou, Komise uvádí, že článek 58 nařízení č. 43/2003 stanoví, že kontroly na místě se musí týkat alespoň 10 % žádostí o podporu a že kontroly uskutečněné portugalskými orgány představovaly 10 až 30 % žádostí o podporu v závislosti na odvětví. Pokud jde o kontrolovanou plochu, představovala 8 až 50 % plochy, která byla příjemcem finanční pomoci Společenství, a míra chyb, které vedly k celkovému nebo částečnému zamítnutí financování, byla u plochy ve všech případech vyšší než 40 %. Komise z těchto důkazů vyvodila, že minimální míra kontrol nemohla ochránit EZOZF od rizika neoprávněných plateb. V tomto kontextu připomněla body 26 až 28 odůvodnění nařízení č. 43/2003 a došla k závěru, že s ohledem na vysokou míru chyb, ke kterým došlo několik let po sobě, měly portugalské orgány zvýšit míru kontroly na místě, aby podpořily reprezentativnost získaných výsledků. Nakonec došla k závěru, že míry provedených kontrol umožňují extrapolaci na žádosti o podporu, které nebyly předmětem kontroly na místě, jelikož byly dostatečně reprezentativní jak statisticky, tak zeměpisně (Madeira).
- 39 Za těchto podmínek přijala Komise rozhodnutí 2010/668/EU ze dne 4. listopadu 2010 o vyloučení některých výdajů uskutečněných členskými státy v rámci záruční sekce Evropského zemědělského orientačního a záručního fondu (EZOF), v rámci Evropského zemědělského záručního fondu (EZZF) a v rámci Evropského zemědělského fondu pro rozvoj venkova (EZFRV) z financování Evropské unie

(Úř. věst. L 288, s. 24, dále jen „napadené rozhodnutí“), mezi nimiž byly výdaje uskutečněné Portugalskou republikou v rámci opatření POSEI pro hospodářské roky 2005 až 2007 v celkové výši 743 251,25 eur, které jsou předmětem projednávané věci.

Řízení a návrhová žádání účastníků řízení

- 40 Návrhem došlým kanceláři Tribunálu dne 4. ledna 2011 podala Portugalská republika projednávanou žalobu.
- 41 Komise předložila kanceláři Tribunálu dne 22. března 2011 žalobní odpověď. Portugalská republika předložila kanceláři Tribunálu dne 9. května 2011 repliku a Komise předložila dne 5. července 2011 dupliku.
- 42 Portugalská republika navrhuje, aby Tribunál:
- zrušil napadené rozhodnutí v rozsahu, ve kterém na ni uplatňuje finanční opravu vzhledem k opatření POSEI pro roky 2005 až 2007 v celkové výši 743 251,25 eur;
 - uložil Evropské komisi náhradu nákladů řízení.
- 43 Komise navrhuje, aby Tribunál:
- zamítl žalobu;
 - uložil Portugalské republice náhradu nákladů řízení.
- 44 Na základě zprávy soudce zpravodaje rozhodl Tribunál (osmý senát) zahájit ústní část řízení, aniž by předem provedl dokazování. Řeči účastnic řízení a odpovědi na otázky Tribunálu byly vyslechnuty na jednání konaném dne 12. září 2012.

Právní otázky

- 45 Portugalská republika na podporu své žaloby uplatňuje čtyři žalobní důvody: první vychází z porušení čl. 7 odst. 4 nařízení č. 1258/1999 a článku 11 nařízení č. 885/2006, druhý vychází z nesprávného výkladu bodu 28 odůvodnění nařízení č. 43/2003 a z porušení čl. 7 odst. 4 nařízení č. 1258/1999, třetí vychází z porušení čl. 7 odst. 4 nařízení č. 1258/1999 a čtvrtý vychází z porušení zásad rovného zacházení a proporcionality.

K prvnímu žalobnímu důvodu, vycházejícímu z porušení čl. 7 odst. 4 nařízení č. 1258/1999 a článku 11 nařízení č. 885/2006

- 46 Podle Portugalské republiky první sdělení ze dne 5. prosince 2006, zaslané podle článku 11 nařízení č. 885/2006, zcela nedodržuje toto ustanovení, jelikož neuvádí výsledky ověřování týkajících se let 2005 a 2006. Portugalské orgány ostatně konstatují, že Komise je dopisem ze dne 8. března 2005 informovala, že mise se soustředí na roky 2003 a 2004. První sdělení ze dne 5. prosince 2006 však neobsahovalo ohledně roku 2005 výsledky ověřování provedených Komisí v průběhu mise ani žádná další zjištění v tomto smyslu, ani sebemenší výhradu ve vztahu k tomuto roku, což Komise ostatně uznala v souhrnné zprávě, ve které uvádí, že požádala portugalské orgány, aby jí předložily kontrolní údaje za roky 2005 a 2006. Co se týče roku 2006, první sdělení ze dne 5. prosince 2006 nic neuvádělo a neobsahovalo žádné zjištění, ani žádnou žádost o kontrolní údaje za tento rok.

- 47 Za těchto podmínek portugalské orgány uvádějí, že nemohly prokázat nesprávnost tvrzení Komise ohledně roků 2005 a 2006 ani napravit případné nedostatky, aby v budoucnu dodržovaly pravidla Unie, takže v souladu s judikaturou (rozsudek Tribunálu ze dne 17. června 2009, Portugalsko v. Komise, T-50/07, nezveřejněný ve Sbírce rozhodnutí) nemohly využít procesní záruky poskytnuté členským státem v čl. 7 odst. 4 nařízení č. 1258/1999 a článku 11 nařízení č. 885/2006. Jelikož první sdělení ze dne 5. prosince 2006 neumožňovalo dokonalé seznámení s výhradami Komise, nemohlo splnit svou varovnou funkci, což judikatura vyžaduje.
- 48 Kromě toho Komise nemůže tvrdit, že nesrovnalosti zjištěné v průběhu let 2005 a 2006 navazovaly na nesrovnalosti zjištěné v průběhu roku 2004. Jelikož bylo první sdělení ze dne 5. prosince 2006 doručeno až v prosinci 2006, znamenalo to, že portugalské orgány již neměly čas přijmout nápravná opatření, která by měla účinek na roky 2005 a 2006.
- 49 Jelikož Komise kromě toho neprovedla ověření týkající se let 2005 a 2006, uvádí Portugalská republika, že nemohla vědět, zda výhrady z roku 2004 byly stále platné pro dva následující roky, údaje, za něž jim byly sděleny až po schůzi dne 5. července 2007, takže Portugalská republika nemohla vykonat svá práva na obhajobu, co se týče těchto dvou let.
- 50 Komise připomíná, že jestliže nesrovnalosti, které odůvodňují uplatnění finanční opravy, trvají po dni písemného sdělení výsledků ověření, má právo a dokonce povinnost zohlednit tuto situaci při určení doby, na kterou se má vztahovat dotčená finanční oprava. Má tedy za to, že podmínky, které jí umožňují provést extrapolaci, byly splněny.
- 51 Komise tvrdí, že vzhledem k tomu, že kontrola byla provedena mezi 11. a 15. dubnem 2005, nemohla podle judikatury přezkoumat kontrolní údaje z roku 2005, které ještě nebyly k dispozici. V prvním sdělení ze dne 5. prosince 2006 však portugalské orgány požádala, aby jí údaje za rok 2005 poskytly. Komise uvádí, že údaje poskytnuté uvedenými orgány dne 20. prosince 2007, které se týkaly hospodářských let 2005 a 2006, potvrdily ověření Komise stran údajů z roku 2004, takže problém byl systémový. Přetrvávání vysoké míry chyb, která měla tendenci se zhoršovat, představovalo objektivní důvod pro provedení extrapolace. Žádné právo obhajoby Portugalské republiky nebylo, co se týče kontrolních údajů za roky 2005 a 2006 dotčeno, jelikož tato republika je sama Komisi poskytla.
- 52 Podstatou tohoto žalobního důvodu Portugalské republiky je výtku Komisi, že uplatnila finanční opravu za hospodářské roky 2005 a 2006, které předcházely prvnímu sdělení ze dne 5. prosince 2006, i když v tomto sdělení Komise výsledky ověření týkajících se uvedených hospodářských let neuvedla. Z tohoto důvodu portugalské orgány nemohly využít procesní záruku, kterou jim poskytuje čl. 7 odst. 4 nařízení č. 1258/1999 a článek 11 nařízení č. 885/2006, a nemohly vykonat svá práva na obhajobu, pokud jde o dva výše uvedené roky.
- 53 V odpovědi na otázku Tribunálu žalobkyně uznala, což bylo zaneseno do protokolu o jednání, že se tento žalobní důvod týká zrušení napadeného rozhodnutí pouze ohledně finanční opravy provedené pro hospodářské roky 2005 a 2006, tedy pro rozpočtové roky 2006 a 2007, ve výši 239 045,63 a 266 137,96 eur. Oproti tomu finanční opravy týkající se hospodářského roku 2004, ve výši 238 067,66 eur, která odpovídá rozpočtovému roku 2005, se tento žalobní důvod netýká.
- 54 Je třeba připomenout, že z judikatury vyplývá, že konečné rozhodnutí ohledně účetní závěrky musí být přijato po ukončení konkrétního kontradiktorního řízení, v jehož průběhu dotčené členské státy musí disponovat všemi zárukami požadovanými pro předložení jejich stanoviska (rozsudky Soudního dvora ze dne 29. ledna 1998, Řecko v. Komise, C-61/95, Recueil, s. I-207, bod 39, a ze dne 14. prosince 2000, Německo v. Komise, C-245/97, Recueil, s. I-11261, bod 47).

- 55 Dále je rovněž třeba připomenout, že podle ustálené judikatury je Komise zavázána dodržovat ve vztazích s členskými státy podmínky, které si sama uložila v prováděcích nařízeních. Nedodržování těchto podmínek totiž může podle jeho důležitosti zbavit podstaty procesní záruku poskytnutou členskými státy v čl. 7 odst. 4 nařízení č. 1258/1999 (výše v bodě 47 uvedený rozsudek Portugalsko v. Komise, bod 27).
- 56 Ustanovení čl. 7 odst. 4 pátého pododstavce nařízení č. 1258/1999, jakož i ustanovení čl. 8 odst. 1 prvního pododstavce nařízení č. 1663/95 a článku 11 nařízení č. 885/2006 se kromě toho vztahují na stejnou etapu postupu schválení účetní závěrky EZOZF, totiž na odeslání prvního oznámení členskému státu Komisí po ukončení jí uskutečněných kontrol (rozsudek Soudního dvora ze dne 24. ledna 2002, *Finsko v. Komise*, C-170/00, Recueil, s. I-1007, bod 27; rovněž viz rozsudek Portugalsko v. Komise, bod 28 a citovaná judikatura, uvedený výše v bodě 47).
- 57 Článek 11 nařízení č. 885/2006 definuje jednotlivé fáze, které je třeba dodržet při postupu schválení účetní závěrky EZOZF. Ustanovení čl. 11 odst. 1 prvního pododstavce tohoto nařízení upřesňuje obsah prvního písemného oznámení, kterým Komise sděluje výsledek svých ověřování členskými státy před uspořádáním dvoustranného jednání (rozsudky Soudního dvora ze dne 24. února 2005, *Řecko v. Komise*, C-300/02, Recueil, s. I-1341, bod 68, a Tribunálu ze dne 24. března 2011, *Řecko v. Komise*, T-184/09, nezveřejněný ve Sbírce rozhodnutí, bod 40). Podle tohoto ustanovení první oznámení musí dotčenému členskému státu upřesnit výsledky šetření Komise a uvést nápravná opatření, která je třeba učinit pro zajištění souladu s těmito předpisy v budoucnosti.
- 58 K tomuto je třeba připomenout, že unijní soud již rozhodl, že písemné oznámení uvedené v čl. 8 odst. 1 nařízení č. 1663/95 musí mít takovou povahu, aby členskému státu umožnilo dokonale se seznámit s výhradami Komise, takže může plnit varovnou funkci, která je mu uložena prvním pododstavcem tohoto ustanovení a čl. 7 odst. 4 nařízení č. 1258/1999 (výše v bodě 47 uvedený rozsudek Portugalsko v. Komise, bod 39; viz rovněž v tomto smyslu rozsudky Soudního dvora ze dne 7. října 2004, *Španělsko v. Komise*, C-153/01, Sb. rozh. s. I-9009, bod 93, a ze dne 3. května 2012, *Španělsko v. Komise*, C-24/11 P, bod 27).
- 59 Z toho vyplývá, že v prvním oznámení uvedeném v čl. 8 odst. 1 nařízení č. 1663/95 musí Komise dostatečně přesným způsobem uvést předmět šetření vedeného jejími službami a nedostatky zjištěné při tomto šetření, které mohou být uplatněny později jako důkazy o závažné a důvodné pochybnosti, kterou má vůči kontrolám provedeným vnitrostátními správními orgány nebo číselným údajům předaným těmito orgány, a tak odůvodnit opravy provedené v konečném rozhodnutí o neposkytnutí financování Společenství u některých výdajů uskutečněných dotčeným členským státem na základě EZOZF (výše v bodě 47 uvedený rozsudek Portugalsko v. Komise, bod 40).
- 60 Nedodržení uvedené podmínky uložené v čl. 8 odst. 1 nařízení č. 1663/95 a článku 11 nařízení č. 885/2006 kromě toho zbavuje opodstatnění procesní záruku poskytnutou členskými státy v čl. 7 odst. 4 pátém pododstavci nařízení č. 1258/1999, která časově omezuje výdaje, na které se může vztahovat odepření financování z EZOZF (viz výše v bodě 58 uvedený rozsudek ze dne 3. května 2012, *Španělsko v. Komise*, bod 29 a citovaná judikatura).
- 61 Ustanovení čl. 8 odst. 1 nařízení č. 1663/95 a článku 11 nařízení č. 885/2006 musí být vykládána ve spojení s čl. 7 odst. 4 pátým pododstavcem nařízení č. 1258/1999. Podle těchto ustanovení Komise nemůže vyloučit výdaje, které byly uskutečněny alespoň 24 měsíců před písemným oznámením Komise dotčenému členskému státu o výsledcích ověřování. Z toho vyplývá, že písemné sdělení stanovené v prvním pododstavci uvedeného čl. 8 odst. 1 slouží jako varování, že výdaje uskutečněné během období 24 měsíců předcházejícího doručení tohoto sdělení mohou být vyloučeny z financování EZOZF, a tudíž toto sdělení představuje skutečnost určující počátek běhu takto stanovené 24měsíční lhůty (viz výše v bodě 58 uvedený rozsudek ze dne 3. května 2012, *Španělsko v. Komise*, bod 30).

- 62 V důsledku toho musí sdělení stanovené v čl. 8 odst. 1 nařízení č. 1663/95 a v článku 11 nařízení č. 885/2006 – aby splnilo svou varovnou funkci, zejména s přihlédnutím k uvedenému čl. 7 odst. 4 pátému pododstavci nařízení č. 1258/1999 – nejprve s dostatečnou přesností identifikovat veškeré nesrovnalosti vytkané dotčenému členskému státu, na nichž byla s konečnou platností založena provedená finanční oprava. Pouze takové sdělení je způsobilé zaručit dokonalou znalost výhrad Komise a může představovat skutečnost určující počátek běhu 24měsíční lhůty stanovené v čl. 7 odst. 4 pátém pododstavci nařízení č. 1258/1999 a článku 31 nařízení č. 1290/2005 (viz výše v bodě 58 uvedený rozsudek ze dne 3. května 2012, Španělsko v. Komise, bod 31).
- 63 Jestliže nesrovnalosti, které odůvodňují uplatnění finanční opravy, trvají po dni písemného sdělení výsledků ověřování, má Komise právo, a dokonce povinnost zohlednit tuto situaci při určení doby, na kterou se má vztahovat dotčená finanční oprava (rozsudek Soudního dvora ze dne 9. ledna 2003, Řecko v. Komise, C-157/00, Recueil, s. I-153, bod 45).
- 64 Soudní dvůr měl tak v bodě 63 výše uvedeném rozsudku ze dne 9. ledna 2003, Řecko v. Komise, za to, že je-li pravda, že čl. 8 odst. 1 nařízení č. 1663/95 ani čl. 5 odst. 2 písm. c) nařízení č. 729/70 nebrání tomu, aby doba, které se týká finanční oprava, přesáhla den písemného sdělení výsledků ověřování členskými státy, platí zároveň, že tato ustanovení nepovolují výslovně Komisi, aby vzala v úvahu dobu, která sahá před písemné sdělení výsledků ověření členskými státy, a neposkytují tedy dostatečný právní základ pro provedení paušální opravy. Soudní dvůr měl však za to, že tento právní základ je dán čl. 5 odst. 2 písm. c) nařízení č. 729/70, jakož i články 2 a 3 téhož nařízení, které zavazují Komisi, aby odmítla financování výdajů uskutečněných nesprávně, jelikož tato ustanovení umožňují Komisi zatížit EZOFZ jen zásahy uskutečněnými v souladu s právními předpisy Společenství, takže Komise mohla platně vztáhnout finanční opravu na dobu přesahující písemné sdělení (výše v bodě 63 uvedený rozsudek ze dne 9. ledna 2003, Řecko v. Komise, body 43, 44 a 46).
- 65 Je tedy třeba přezkoumat, zda dopis ze dne 5. prosince 2006 splňuje požadavky článku 11 nařízení č. 885/2006, vykládaného ve spojení s čl. 7 odst. 4 pátým pododstavcem nařízení č. 1258/1999, a představuje tedy řádné sdělení v souladu s uvedenými ustanoveními. Za tímto účelem musí být ověřeno, zda Komise v uvedeném dopise dostatečně určila předmět a výsledek šetření, a sice konstatované nedostatky, na kterých je založena finanční oprava k újmě Madeiry pro hospodářské roky 2004, 2005 a 2006 (rozpočtové roky 2005, 2006 a 2007), a uvedla nápravná opatření, která musí být přijata v budoucnu.
- 66 Je třeba připomenout, že dopisem ze dne 8. března 2005 informovala Komise portugalské orgány, že kontrolní mise týkající se režimu podpory pro zvláštní opatření pro některé zemědělské produkty ve prospěch Azor a Madeiry proběhne ve dnech 11. a 15. dubna 2005, a že se tato mise zaměří na roky 2003 a 2004 a bude se týkat kontrolního rámce, včetně zavedených kontrolních postupů účinně provedených kontrol.
- 67 Za účelem přípravy uvedené kontrolní mise požádala Komise portugalské orgány, aby jí předběžně zaslaly některé informace týkající se dvou výše uvedených let a opatření, která byla předmětem kontroly.
- 68 Výsledky této kontrolní mise byly sděleny Portugalské republice prvním sdělením ze dne 5. prosince 2006, založeném na článku 11 nařízení č. 885/2006.
- 69 Komise v příloze prvního sdělení ze dne 5. prosince 2006 nadepsané „Zjištění a doporučení“ v bodě 1.1 „Kontroly plochy“ odkázala na vysokou míru chyb a nezvýšení míry kontrol v průběhu roku 2004 v důsledku této vysoké míry zcela nebo částečně zamítnutých podpor. Komise totiž upřesnila, že zavedení SZI (systému zeměpisných informací) spojené s neexistencí katastru nemovitostí, jakož i krajně členitým tvarem terénu a skutečností, že pozemky byly jen částečně osázeny, omezilo účinnost kontrol. Konstatovala, že se inspektoři opírali pouze o SZI a že nebyla provedena fyzická měření na místě, aby bylo ověření pozemků jisté a důvěryhodné. Příkladem uvedla, že v roce 2004 byly kontroly

plochy provedeny madeirskými orgány na základě vzorku, který představoval alespoň 10 % žádostí o podporu v souladu s článkem 58 nařízení č. 43/2003, a že výsledky těchto kontrol ukázaly míru chyb ve výši 36 % pro kontrolovanou plochu. Na základě těchto zjištění měla Komise za to, že minimální míra kontrol provedených portugalskými správními orgány nepostačovala k ochraně zájmů EZOZF. V důsledku toho Komise portugalským orgánům vytkla, že v průběhu roku 2004 nezvýšily množství kontrol, což vedlo k nedostatečnosti kontrolního systému.

- 70 Pokud jde o nápravná opatření, která by měla být přijata, aby bylo dodržování pravidel Společenství v budoucnu zajištěno, Komise v prvním sdělení ze dne 5. prosince 2006 uvedla, že portugalským orgánům bylo doporučeno provádět při kontrolách plochy častěji fyzická měření, prostřednictvím GPS nebo metru.
- 71 Z toho vyplývá, že co se týče roku 2004, první sdělení ze dne 5. prosince 2006 dostatečně přesným způsobem identifikuje všechny nesrovnalosti vytýkané Portugalské republice, které by mohly vést k finanční opravě.
- 72 Co se týče roku 2005, je třeba konstatovat, že jak správně uvádí Portugalská republika, první sdělení ze dne 5. prosince 2006 neobsahuje žádný výsledek týkající se ověřování, která byla provedena, ani žádné výhrady v tomto smyslu, a předmětem tohoto sdělení tedy bylo pouze informovat Portugalskou republiku o výsledcích ověřování provedených při kontrolní misi, která se konala ve dnech 11. až 15. dubna 2005 a která se týkala pouze let 2003 a 2004.
- 73 Z přílohy prvního sdělení ze dne 5. prosince 2006 jistě vyplývá, že Komise požádala aby „[c]o se týče kontrolního systému zavedeného v roce 2005, portugalské orgány předložily seznam žadatelů s uvedením těch, kteří byli podrobeni kontrole na místě (výběr kontrolní zprávy bude proveden poté) a shrnutí s uvedením počtu žadatelů pro každý produkt, počtu kontrolovaných žadatelů, počtu zjištěných nesrovnalostí s rozdělením na ty, pro které byla podpora částečně odmítnuta a zcela odmítnuta“. Komise rovněž dodala, že „uvedení dotčených ploch by bylo rovněž užitečné pro usnadnění posouzení nesprávností z finančního hlediska“.
- 74 Nelze však platně tvrdit, a Komise to ostatně nijak netvrdí, že tato žádost o předání informací týkající se roku 2005 může být považována za dostatečně přesnou identifikaci všech nesrovnalostí vytýkaných Portugalské republice, na kterých byla založena finanční oprava, zejména ve smyslu rozsudku ze dne 3. května 2012, Španělsko v. Komise, bod 58 výše.
- 75 Co se týče roku 2006, první sdělení ze dne 5. prosince 2006 neobsahuje žádné zjištění, a dokonce ani žádnou žádost o informace.
- 76 Z výše uvedeného vyplývá, že co se týče let 2005 a 2006, kterých se týkají zpochybnění Portugalské republiky, a pro které byly v napadeném rozhodnutí provedeny opravy, neidentifikuje první sdělení ze dne 5. prosince 2006 nesrovnalosti vytýkané členskému státu ve smyslu judikatury uvedené v bodech 54 až 60 výše.
- 77 Komise však ve svých písemnostech uvádí, že ve formálním sdělení ze dne 27. října 2009 dala jasně najevo svůj záměr uskutečnit finanční opravu extrapolací a odhadla částku výdajů, která musí být vyloučena. Komise tak uvádí, že na základě údajů z kontroly roku 2005 a 2006 extrapolovala referenční dobu prvního sdělení ze dne 5. prosince 2006, jelikož kontrolní údaje z roku 2005 a 2006 sdělené samotnými portugalskými správními orgány se nelišily od údajů z roku 2004 a byly na stejné úrovni. Komise dodává, že údaje z roku 2005 a 2006 ukazovaly spíše zhoršující se tendenci, jelikož míra chyb se zvýšila.
- 78 Tuto argumentaci nelze s ohledem na výše uvedenou judikaturu přijmout.

- 79 První sdělení po provedení šetření musí totiž podle článku 11 nařízení č. 885/2006 obsahovat výsledky ověřování Komise, které se týkají výdajů, které nebyly dotčným členským státem uskutečněny podle pravidel Společenství, a uvádět nápravná opatření, která musí být přijata pro zajištění dodržování dotčených pravidel v budoucnu. Právě tyto výsledky totiž představují základ všech oprav a musejí být členskému státu neprodleně oznámeny, aby tento stát mohl co nejrychleji zjištěné nedostatky odstranit, a tudíž se napříště novým opravám vyhnout (výše v bodě 47 uvedený rozsudek Portugalsko v. Komise, body 29 a 32).
- 80 Z článku 8 nařízení č. 1663/95 ve znění změn a z článku 11 nařízení č. 885/2006 dále vyplývá, že pokud dotčený členský stát nenapraví nesrovnalosti konstatované Komisí, Komise může až do dne účinnosti provedení nápravných opatření uložených Komisí vyloučit výdaje ovlivněné nedodržením pravidel Společenství.
- 81 Je však třeba konstatovat, že v projednávané věci výsledky, které jsou základem pro opravu, nebyly sděleny co nejdříve, jelikož výsledky šetření byly Komisí sděleny až dne 5. prosince 2006, a tak bylo portugalským orgánům zabráněno provést nápravná opatření pro hospodářské roky 2005 a 2006, které již skončily.
- 82 Podle judikatury, zejména výše v bodě 63 uvedeného rozsudku ze dne 9. ledna 2003, *Řecko v. Komise*, bod 45, Komise sice v případě, že nesrovnalosti odůvodňující uplatnění finanční opravy přetrvávají po dni písemného sdělení výsledků šetření, musí vzít tuto situaci v úvahu při určení doby, na kterou se musí vztahovat dotčená finanční oprava.
- 83 Povinnost Komise vzít v úvahu situaci, ve které nesrovnalosti odůvodňující uplatnění finanční opravy dále trvají, však není dána, pokud písemné sdělení jako v projednávané věci došlo ke dni, kdy již dotčený členský stát nemohl napravit konstatované nesrovnalosti, jelikož uvedený členský stát může zjištěné nesrovnalosti napravit až od okamžiku, kdy byl o takové situaci informován.
- 84 Jakýkoliv jiný výklad by vedl k tomu, že by Komise mohla provést finanční opravu za dobu předcházející prvnímu sdělení o ověřování, aniž by členský stát byl předem informován a vyzván, aby uvedené nesrovnalosti napravit.
- 85 Z toho vyplývá, že povinnost Komise provést takové finanční opravy se nemůže vztahovat na dobu, která nebyla pokryta kontrolní misí a předcházela dni prvního sdělení ze dne 5. prosince 2006, jelikož členský stát byl informován o zjištěných nesrovnalostech až po ukončení dotčených hospodářských let a nemohl včas přijmout žádné nápravné opatření.
- 86 I když je pravda, že Komise vycházela, jak tvrdí, ze samotných údajů, které jí byly sděleny Portugalskou republikou a které ostatně nezpochybnila, je však třeba konstatovat, že ke dni předání prvního sdělení ze dne 5. prosince 2006 portugalské orgány již nemohly napravit nedostatky, aby v budoucnu dodržovaly unijní pravidla, i když jedním z cílů tohoto sdělení je právě umožnit členskému státu, aby zavedl nápravná opatření k odstranění konstatovaných nedostatků, a pokud taková opatření zavedena nejsou, může Komise, aniž musí předložit další důkazy, v budoucnu provést finanční opravy.
- 87 Kromě toho nelze mít za to, jak činí Komise, že extrapolace, kterou provedla, je automatická a liší se od kontrolních operací, aniž je ohrožena samotná varovná funkce, kterou má čl. 8 odst. 1 nařízení č. 1663/95.
- 88 Z prvního sdělení ze dne 5. prosince 2006 v tomto ohledu vyplývá, že Komise vytkla portugalským orgánům, že se opírají pouze o SZI, i když měly podle Komise provést fyzická měření, aby byla jejich šetření o pozemcích jistá a důvěryhodná. Z toho vyplývá, že toto první sdělení obsahuje výčet opatření, jejichž účelem je, aby byla šetření jistá a důvěryhodná, a aby tak bylo zabráněno tak vysokým

mírám nesrovnalostí, jaké byly konstatovány portugalskými orgány a oznámeny Komisi. Zavedení takových opatření by Portugalské republice umožnilo odpovědět na obavy vyjádřené Komisí, a zabránit tak uložení budoucích finančních oprav.

- 89 Z tohoto pohledu je třeba připomenout, že varovná funkce čl. 8 odst. 1 nařízení č. 1663/95 byla Tribunálem zdůrazněna ve věci, ve které byl vydán výše v bodě 47 uvedený rozsudek Portugalsko v. Komise. V této věci, i když se šetření týkalo hospodářských let 2002 a 2003, měl Tribunál v bodě 64 uvedeného rozsudku za to, co se týče hospodářského roku 2003, že skutečnost, že Komise v příloze 1 dopisu odeslaného dotčenému členskému státu na základě čl. 8 odst. 1 nařízení č. 1663/95, ve znění změn, odkazuje na hospodářský rok 2003, nepostačuje k tomu, aby bylo prokázáno, že uvedený dopis konstatuje nesrovnalosti ohledně tohoto hospodářského roku.
- 90 Tribunál měl tedy v bodě 69 výše v bodě 47 uvedeného rozsudku Portugalsko v. Komise za to, že při neexistenci údaje o jejích ověřováních nemohl dotčený členský stát prokázat nesprávnost tvrzení Komise ani napravit případné nedostatky, aby v budoucnu byla pravidla Unie dodržována, takže nemohl využít procesní záruky poskytnuté členským státům. Tribunál měl tedy v bodě 70 uvedeného rozsudku za to, že při neexistenci údajů o výsledcích šetření Komise ohledně hospodářského roku 2003 nemohl být dopis Komise sdělující výsledky šetření základem žádné finanční opravy, a tedy ani nemohl být považován za první sdělení ve smyslu čl. 8 odst. 1 nařízení č. 1663/95. Tribunál tedy v bodě 71 výše v bodě 47 uvedeného rozsudku Portugalsko v. Komise došel k závěru, že byl porušen čl. 7 odst. 4 nařízení č. 1258/1999 a čl. 8 odst. 1 nařízení č. 1663/95.
- 91 Stejně tak je třeba uvést, že Soudní dvůr ve výše v bodě 58 uvedeném rozsudku ze dne 3. května 2012, Španělsko v. Komise, zrušil rozsudek Tribunálu ze dne 12. listopadu 2010, Španělsko v. Komise (T-113/08, nezveřejněný ve Sbírce rozhodnutí), z důvodu, že Tribunál měl za to, že dopis Komise byl formálním sdělením na základě nařízení č. 1663/95, i když výtky, která v něm byla vyjádřena vůči členskému státu, byla nedostatečně zmíněna. Soudní dvůr tak rozhodl, že Tribunál nepřihlédl k čl. 8 odst. 1 nařízení č. 1663/95, jakož i čl. 5 odst. 2 písm. c) pátému pododstavci nařízení č. 729/70 a čl. 7 odst. 4 pátému pododstavci nařízení č. 1258/1999, jelikož pouze sdělení, které dostatečně přesným způsobem vymezuje všechny nesrovnalosti vytýkané dotčenému členskému státu může být považováno za sdělení ve smyslu čl. 8 odst. 1 nařízení č. 1663/95, které je referenčním prvkem pro počítání lhůty 24 měsíců uvedené v čl. 5 odst. 2 písm. c) pátém pododstavci nařízení č. 729/70 a v čl. 7 odst. 4 pátém pododstavci nařízení č. 1258/1999 (výše v bodě 58 uvedený rozsudek ze dne 3. května 2012, Španělsko v. Komise, bod 34).
- 92 I když v projednávané věci první sdělení ze dne 5. prosince 2006 dostatečně přesným způsobem vymezuje nesrovnalosti vytýkané Portugalské republice na základě kontrolních údajů z roku 2004, je oproti tomu nutno konstatovat, že totéž sdělení neobsahuje žádné zjištění ohledně let 2005 a 2006, i když zaprvé povaha zjištěných nesrovnalostí během těchto let není odlišná od nesrovnalostí zjištěných v roce 2004, zadruhé Portugalská republika nezpochybnila údaje týkající se let 2005 a 2006, které původně sama předala Komisi, a zatřetí tyto údaje ukazují Komisi zjištěné zhoršení situace vzhledem k situaci v roce 2004.
- 93 První sdělení ze dne 5. prosince 2006 tak nemůže být uplatněno na podporu finančních oprav pro roky předcházející 2005 a 2006, s ohledem na které toto sdělení zejména nemůže umožnit dotčenému členskému státu ve smyslu výše uvedené judikatury napravit nesrovnalosti zjištěné během kontrolní mise, která se konala ve dnech 11. a 15. dubna 2005 a která se týkala let 2003 a 2004.
- 94 Z výše uvedeného vyplývá, že prvnímú žalobnímu důvodu je třeba vyhovět, takže je třeba zrušit napadené rozhodnutí v rozsahu, ve kterém Komise provedla finanční opravu pro hospodářské roky 2005 a 2006, tedy finanční roky 2006 a 2007, ve výši 239 045,63 eur a 266 137,96 eur.
- 95 Je tedy třeba upřesnit, že z důvodu zrušení napadeného rozhodnutí ohledně hospodářských let 2005 a 2006 bude druhý, třetí a čtvrtý žalobní důvod přezkoumán pouze s ohledem na rok 2004.

K druhému žalobnímu důvodu, vycházejícímu z nesprávného výkladu bodu 28 odůvodnění nařízení č. 43/2003 a z porušení čl. 7 odst. 4 nařízení č. 1258/1999

- 96 Podle Portugalské republiky vnitrostátní orgány v průběhu dotčených hospodářských let zvýšily míru kontrol na citelně vyšší úroveň, než je minimální úroveň stanovená právními předpisy, i když samotný článek 58 nařízení č. 43/2003 výslovně nepožaduje zvýšení kontrol. Kontroly se tak týkaly vzorků, které dosáhly trojnásobku minima kontrol stanovených právními předpisy. Zprvce se kontroly týkaly vzorků, které představovaly 10 až 30 % žádostí o podporu, zadruhé míra chyb vedla k celkovému nebo částečnému zamítnutí financování pro 40 % ploch, zatřetí kontroly představovaly na plochu 25 % až více než 50 % a začtvrté byly dotčené kontroly provedeny před platbou, takže podpora byla snížena a uplatněny sankce. Portugalské orgány upřednostňovaly oprávněnou plochu, přičemž zvýšení kontrol se týkalo zejména plochy, na kterou by mohla být poskytnuta podpora, na kterou se vztahovala míra kontrol ve výši 25 %, 40 % a nakonec 50 %. Portugalská republika připomíná, že podle judikatury skutečnost, že postup je zdokonalitelný, sama o sobě neodůvodňuje finanční opravu. Je tedy na Komisi, aby prokázala, čím úroveň nesrovnalostí odůvodňuje zvýšení kontrol na jinou nebo vyšší úroveň, než o které rozhodly vnitrostátní orgány, což Komise v průběhu postupu schválení účetní závěrky neučinila.
- 97 Portugalská republika dodává, že skutečnost, že Komise ve fázi žaloby uváděla, že se při přijetí napadeného rozhodnutí opírala o čl. 58 odst. 1 nařízení č. 43/2003, i když nikdy předtím toto ustanovení nezmínila, představuje porušení jejich práv na obhajobu.
- 98 Co se týče navrácení částek ztracených v důsledku nesrovnalostí, na které Komise odkazuje, Portugalská republika tvrdí, že ze spisu vyplývá, že portugalské orgány provedly kontroly před vyplacením, takže nebylo třeba provést navrácení. Portugalská vláda dále kritizuje stanovisko Komise, podle kterého jsou nyní členské státy, pokud průměrná míra nesrovnalostí při kontrole dosáhne 2 %, povinny vybrat zpět částku odpovídající průměrné míře odhalených nesrovnalostí ve vzorku, tedy týmž 2 %, u všech zemědělců, kterým lze přiznat podporu. Podle Portugalské republiky je přitom pravidlo, které vyplývá z čl. 8 odst. 1 nařízení č. 1258/1999, opačné a stanoví pouze povinnost vrátit částky ztracené z důvodu nesrovnalostí.
- 99 Je třeba připomenout, že podle ustálené judikatury EZOZF financuje pouze zásahy provedené v souladu s ustanoveními Společenství v rámci společné organizace zemědělských trhů. V tomto ohledu je na Komisi, aby prokázala existenci porušení těchto ustanovení. V důsledku toho je Komise zavázána odůvodnit své rozhodnutí konstatující neexistenci nebo vady kontrol prováděných dotčeným členským státem (viz výše v bodě 63 uvedený rozsudek ze dne 9. ledna 2003, Řecko v. Komise, bod 15 a citovaná judikatura).
- 100 Komise je nicméně zavázána nikoliv k tomu, aby vyčerpávajícím způsobem prokázala nedostatečnost kontrol provedených vnitrostátními orgány nebo nesrovnalostí v číselných údajích jimi předaných, ale aby předložila důkazní prostředky prokazující závažné a důvodné pochybnosti, které má vůči těmto kontrolám nebo těmto číselným údajům (viz výše v bodě 63 uvedený rozsudek ze dne 9. ledna 2003, Řecko v. Komise, bod 16 a citovaná judikatura).
- 101 Toto zmírnění důkazního břemene kladeného na Komisi lze vysvětlit skutečností, že členský stát je v nejlepším postavení ke shromáždění a ověření údajů nezbytných pro schválení účetních závěrek EZOZF, a jemu tedy přísluší předložit co nejpodrobnější a nejúplnější důkaz o reálnosti svých kontrol nebo číselných údajů a popřípadě o nesprávnosti tvrzení Komise (viz výše v bodě 63 uvedený rozsudek ze dne 9. ledna 2003, Řecko v. Komise, bod 17 a citovaná judikatura).
- 102 Dotčený členský stát naproti tomu nemůže vyvrátit zjištění Komise, aniž podloží svá vlastní tvrzení skutečnostmi, které dokládají existenci spolehlivého a operativního kontrolního systému. Nepodaří-li se mu tedy prokázat, že zjištění Komise jsou nesprávná, pak tato zjištění představují skutečnosti

způsobilé vzbudit závažné pochybnosti o zavedení systému odpovídajících a účinných opatření dozoru a kontroly (viz výše v bodě 63 uvedený rozsudek ze dne 9. ledna 2003, Řecko v. Komise, bod 35 a citovaná judikatura).

- 103 Je třeba rovněž připomenout, že čl. 58 odst. 1 nařízení č. 43/2003 zejména stanoví, že správní kontrola je zevrubná a zahrnuje mimo jiné křížová ověření ve všech příslušných případech s údaji z integrovaného administrativního a kontrolního systému, a na základě analýzy rizik provádějí vnitrostátní orgány náhodné kontroly na místě u nejméně 10 % žádostí o podporu. Bod 28 odůvodnění uvedeného nařízení č. 43/2003 uvádí, že zjištění významných nesrovnalostí musí vést ke zvýšení úrovně kontrol na místě v běžném roce a v následujícím roce, aby bylo dosaženo přijatelných jistot, co se týče správnosti příslušných žádostí o podporu.
- 104 Co se zaprvé týče údajného porušení práv na obhajobu vyplývajících ze skutečnosti, že Komise upřesnila poprvé až před Tribunálem, že jednala na základě článku 58 nařízení č. 43/2003, postačuje nejprve konstatovat, že posledně uvedené nařízení je zmíněno v odůvodnění souhrnné zprávy ze dne 19. července 2010, dále že článek 58 uvedeného nařízení je výslovně uveden v uvedené zprávě týkající se analýzy rizik a konečně že body 26 až 28 nařízení č. 43/2003 nepředstavují samy o sobě základ analýzy Komise.
- 105 V bodě 1.1.1 souhrnné zprávy je totiž po konstatování, podle něhož údaje předložené portugalskými orgány ukazují, že minimální uplatněná míra kontrol (10 %) nemůže chránit EZOZF před rizikem neoprávněných plateb, uvedeno, že „v tomto kontextu je zvláště relevantní [připomenout] odůvodnění nařízení“. Právě v tomto kontextu pak Komise připomněla body 26 a 28 odůvodnění nařízení č. 43/2003.
- 106 Z této formulace nelze vyvodit, že se Komise zamýšlela opírat pouze o uvedené body odůvodnění a vyloučit uplatnění samotných ustanovení uvedeného nařízení.
- 107 Z toho vyplývá, že žádné výtce proti Komisi vycházející z údajného porušení práv obhajoby nelze vyhovět.
- 108 Zadruhé, jak správně uvádí Komise, čl. 58 odst. 1 nařízení č. 43/2003, vykládaný ve světle bodu 28 odůvodnění uvedeného nařízení, zavazuje vnitrostátní orgány, aby přistoupily ke kontrolám na místě na vzorku odpovídajícímu alespoň 10 % žádostí o podporu. Pokud však analýza rizik, kterou vnitrostátní orgány musí provést, ukáže míru kontroly nedostatečnou k předcházení nesrovnalostem, musí přistoupit ke zvýšení kontrol, jelikož existuje zvýšené riziko ztrát k újmě EZOZF.
- 109 Tento výklad je ostatně potvrzen článkem 8 nařízení č. 1258/1999, o kterém Soudní dvůr již rozhodl, že ukládá členským státům přijmout opatření nezbytná pro zajištění skutečnosti a řádnosti operací financovaných EZOZF, předcházet nesrovnalostem a stíhat je a navrátit částky ztracené v důsledku nesrovnalostí nebo nedbalosti, i když konkrétní akt Společenství výslovně nestanoví přijetí konkrétního kontrolního opatření (rozsudek Soudního dvora ze dne 6. prosince 2001, Řecko v. Komise, C-373/99, Recueil, s. I-9619, bod 9; rozsudek Tribunálu ze dne 30. září 2009, Nizozemsko v. Komise, T-55/07, nezveřejněný ve Sbírce rozhodnutí, bod 62). Soudní dvůr upřesnil, že z tohoto ustanovení, posuzovaného ve světle povinnosti loajální spolupráce s Komisí zavedené článkem 4 SEU, konkrétně řádného použití zdrojů Unie, vyplývá, že členské státy mají povinnost zřídit soubor správních kontrol a kontrol na místě umožňujících zajistit, aby věcné a formální podmínky poskytnutí podpor byly přímo dodrženy (viz výše v bodě 63 uvedený rozsudek ze dne 9. ledna 2003, Řecko v. Komise, bod 11 a citovaná judikatura).
- 110 Jak správně uvádí Komise, pokud dále míra chyb vykazuje stoupající tendenci, kontrolní orgán musí nezbytně reagovat tím, že posílí úroveň kontroly. Jestliže tedy pro vzorek 10 % může míra chyb dosáhnout výše až 2 %, pokud byla jako v projednávané věci konstatována během hospodářského roku 2004 míra chyb ve výši 36 % pro kontrolované plochy, měla být v důsledku toho míra kontroly, tedy

kontrolní vzorek, z důvodu existence nebezpečí zvýšených finančních ztrát pro EZOZF zvýšena, k čemuž zcela zjevně v projednávané věci nedošlo, bez ohledu na skutečnost, že pro určité plodiny byla míra kontrol žádostí o podporu značně vyšší než 10 % žádostí o podporu.

- 111 Je třeba konstatovat, že vzhledem k takovému zvýšenému riziku ztrát EZOZF, jasně identifikovanému výsledky kontrol provedených portugalskými orgány, byly posledně uvedené povinny reagovat, přičemž jejich selhání znamená nepřijetí kontrolních opatření implicitně nezbytných pro zajištění, že věcné a formální podmínky poskytnutí dotčených podpor budou řádně dodrženy.
- 112 V tomto ohledu je třeba připomenout, že Komise podle judikatury, když organizace kontrol neexistuje nebo je zavedena, ale selhává, neboť ponechává místo k pochybnostem ohledně dodržení podmínek uložených pro poskytnutí dotčených podpor, správně neuzná určité výdaje provedené členským státem (viz rozsudek Tribunálu ze dne 4. září 2009, Rakousko v. Komise, T-368/05, nezveřejněný ve Sbírce rozhodnutí, bod 84 a citovaná judikatura).
- 113 Tvrzení portugalských orgánů, že dodržely platnou právní úpravu, jelikož zvýšily míru kontrol na citelně vyšší úroveň, než je minimální úroveň stanovená právními předpisy, a tedy splnily povinnosti, které pro ně plynou z nařízení č. 43/2003, je tedy nesprávné, jelikož nepřijaly kontrolní opatření implicitně nezbytná pro zajištění, že věcné a formální podmínky poskytnutí dotčených podpor budou řádně dodrženy.
- 114 Na rozdíl o toho, co tvrdí Portugalská republika, je dále nutno uvést, že pokud jsou zjištěny nesrovnalosti na například 40 % ploch ze vzorku odpovídajícího 10 % žádostí o podporu, musí se stejná míra nesrovnalostí, s výjimkou okolností inherentních tomuto kontrolovanému vzorku, které může dotčený členský stát uplatnit, nezbytně nacházet v celém statistickém souboru.
- 115 Nelze tedy platně tvrdit, jak vyplývá z písemností Portugalské republiky, že odmítnutí financování týkajícího se pouze části kontrolovaného vzorku by bylo ve smyslu judikatury uvedené v bodech 109 a 112 výše dostatečné pro zajištění, aby operace stížené nesrovnalostmi nebyly financovány z EZOZF.
- 116 S výjimkou případu, že by byl vnitrostátními orgány přinesen důkaz o zvláštnosti vzorku, jehož výsledek by se nemohl projevit stejně i v celkovém statistickém souboru, což Portugalská republika ani netvrdila, je nutno konstatovat, že neexistuje žádný důvod domnívat se, že existuje rozdíl mezi kontrolovaným vzorkem a celkovým statistickým souborem.
- 117 Konečně co se týče argumentu Portugalské republiky, podle kterého vnitrostátní orgány provedly kontroly před vyplacením, takže nebylo třeba přistoupit k navrácení, je třeba uvést, že skutečnost, že bylo provedeno toto snížení platby pouze ohledně vzorku, jehož kontrola se ukázala negativní, nemůže být považována za slučitelnou s právní úpravou, jelikož, jak již bylo uvedeno v bodě 115 výše, odmítnutí financování týkajícího se pouze části vzorku, jehož kontrola byla negativní, nemůže být ve smyslu judikatury uvedené v bodech 109 a 112 výše dostatečné.
- 118 Z výše uvedených úvah vyplývá, že druhý žalobní důvod je nutno zamítnout.

Ke třetímu žalobnímu důvodu, vycházejícímu z porušení čl. 7 odst. 4 nařízení č. 1258/1999

- 119 Podle Portugalské republiky Komise tím, že provedla extrapolaci procenta nesrovnalostí zjištěných portugalskými orgány na kontrolovaných plochách na Madeiře na všechny žádosti, které tam byly podány, porušila čl. 7 odst. 4 nařízení č. 1258/1999. Komise tak nepřihlédla ke svým vlastním pokynům obsaženým v dokumentu č. VI/5330/97. Portugalská republika připomíná, že finanční opravy extrapolací mohou být Komisí uplatněny jen za podmínky, že provedla sama posouzení na základě chyb obsažených v individuálních spisech. Komise však co se týče let 2004, 2005 a 2006 neprovedla analýzu žádného individuálního spisu, neboť při provedení finanční opravy extrapolací

vycházela nikoliv z analýzy výsledků individuálních spisů, ke kterým se dostala během kontrolní mise, ale z míry nesrovnalostí zjištěné portugalskými orgány v kontrolním vzorku, míry, kterou Komise dále uplatnila na všechny žádosti podané na Madeiře. Taková praxe spočívající v uplatnění opravy extrapolací bez ověření jakéhokoli individuálního spisu nemá v dokumentu č. VI/5330/97 žádný právní základ. Ustanovení přílohy 4 dokumentu č. VI/5330/97 nemůže být základem pro rozhodnutí o finanční opravě, pokud platební agentura částečně nebo celkově odmítla provést platby v případech, kdy byly zjištěny nesrovnalosti.

- 120 V tomto ohledu je třeba uvést, že dokument č. VI/5330/97 v příloze 2 stanoví, že „finanční opravy se uplatní, pokud Komise konstatuje, že při provedení výdajů nebyla dodržena pravidla Společenství“. Tento dokument rovněž stanoví, že „s výjimkou případu, kdy byla platba stížená nesrovnalostí již odhalena vnitrostátními kontrolními orgány a vedla k příslušným nápravným opatřením a vrácení, musí Komise odmítnout její financování z rozpočtu Společenství“. V případě, kdy mohou být určeny neoprávněné výdaje, a tedy také částka finančních ztrát, které utrpělo Společenství, se v dokumentu č. VI/5330/97 stanoví, že zejména dojde k zamítnutí částky vypočtené extrapolací výsledků ověření provedených na reprezentativním vzorku spisů na všechny spisy, ze kterých byl vzorek odebrán, které jsou však omezeny na správné odvětví, ve kterém je rozumně možno předpokládat existenci rizika opakování stejného nedostatku.
- 121 Rovněž se uvádí, že nelze-li určit skutečnou výši neoprávněných výdajů, uplatní se paušální opravy (v tomto smyslu viz výše v bodě 112 uvedený rozsudek Rakousko v. Komise, bod 183 a citovaná judikatura).
- 122 Dokument č. VI/5330/97 upřesňuje, že paušální opravy mohou být provedeny, pokud informace poskytnuté šetřením neumožňují kontrolorovi posoudit ztrátu na základě extrapolace určených ztrát statistickými prostředky, odkazem na ostatní ověřitelné údaje. Uvedený dokument dodává, že se paušální opravy neprovedou tehdy, pokud kontrolní služby členského státu odhalí nedostatky v podmínkách uvedených v příloze 4. Pokud členský stát neprovede navrácení všech částek zaplacených neoprávněně nebo stížených nesrovnalostmi, služba účetní závěrky nemůže ustoupit od přijetí opatření finančních oprav.
- 123 Je třeba uvést, že pokud jde o hospodářský rok 2004, jehož jediného se týká tento žalobní důvod, Komise vycházela z vlastních ověřování a měla za to, že míra nesrovnalostí zjištěná ve vzorku musí být vztažena na celkový statistický soubor.
- 124 Je třeba konstatovat, že jelikož informace, které vyplynuly z šetření, umožnily auditorovi posoudit ztrátu použitím statistických prostředků nebo odkazem na ověřitelné údaje, měla Komise správně za to, že paušální opravy se ve smyslu dokumentu č. VI/5330/97 neprovedou.
- 125 Portugalská republika však v této souvislosti tvrdí, že se Komise nemohla při provádění oprav opírat o výsledky kontrol vnitrostátních orgánů, jelikož tyto orgány vyvodily důsledky z nesrovnalostí, které samy zjistily.
- 126 Upřesňuje tak, že odmítla částečně nebo celkově provést platby ve všech případech nesrovnalostí, které platební agentura odhalila. Má za to, že o žádné finanční opravě nemohlo být v projednávané věci rozhodnuto, jelikož platební agentura vyvodila z nesrovnalostí, které zjistila, všechny důsledky tím, že celkově nebo částečně postihla sankcí všechny odhalené neoprávněné žádosti.
- 127 Argumentaci Portugalské republiky nelze přijmout.

- 128 V případě zjištěné nesrovnalosti totiž skutečnost, že byly odmítnuty platby pouze u žádostí, u kterých byla nesrovnalost již zjištěna, nemůže být považována za nápravu zjištění nedostatku a nemůže tedy zajistit financování z EZOZF pouze u žádostí, které jsou v souladu s unijní právní úpravou (v tomto smyslu viz rozsudek Soudního dvora ze dne 9. srpna 1994, Německo v. Komise, C-413/92, Recueil, s. I-3781, body 11 až 13).
- 129 Portugalské orgány tedy měly vzít v úvahu zjištěnou míru chyb u kontrolního vzorku a uplatnit ji na daný celkový statistický soubor, a umožnit tak posouzení ztráty utrpěné EZOZF.
- 130 Z toho vyplývá, že tím, že odmítly platby pouze u žádostí, u kterých byly nesrovnalosti již zjištěny, portugalské orgány nevyvodily v plném rozsahu důsledky z nesrovnalostí, které konstatovaly.
- 131 Dále je třeba připomenout, že podle judikatury je sice na Komisi, aby prokázala existenci porušení pravidel společné organizace zemědělského trhu, je však věcí členského státu, aby případně prokázal, že se Komise dopustila nesprávného posouzení jeho finančních důsledků (rozsudek Soudního dvora ze dne 21. března 2002, Španělsko v. Komise, C-130/99, Recueil, s. I-3005, bod 90, a výše v bodě 112, uvedený rozsudek Rakousko v. Komise, bod 181).
- 132 Podle judikatury totiž řízení financování EZOZF spočívá zejména na vnitrostátních správních orgánech, které dbají na přísné dodržování předpisů Společenství, a je založeno na důvěře mezi vnitrostátními orgány a orgány Společenství. Pouze členský stát může znát a přesně určit údaje nezbytné pro zpracování účtů EZOZF, jelikož Komise není natolik blízko ekonomickým subjektům, aby mohla obdržet informace, které potřebuje (výše v bodě 112 uvedený rozsudek Rakousko v. Komise, bod 182 a citovaná judikatura).
- 133 Je tedy na členském státu, aby předložil co nejpodrobnější a nejúplnější důkaz o správnosti svých kontrol a číselných údajů, aby prokázal, že pochybnosti Komise nebyly oprávněné (výše v bodě 112 uvedený rozsudek Rakousko v. Komise, bod 201).
- 134 Portugalská republika však nepředložila žádný důkaz, který by mohl doložit, že se Komise stran finančních důsledků zjištěných nesrovnalostí mýlila.
- 135 Z předchozího vyplývá, že třetí žalobní důvod musí být zamítnut.

Ke čtvrtému žalobnímu důvodu, vycházejícímu z porušení zásad rovného zacházení a proporcionality

- 136 Portugalská republika má za to, že Komise tím, že nepoužila dokument č. VI/5330/97, jehož účelem je stanovit jednotně pokyny použitelné na finanční opravy, porušila zásady rovného zacházení a proporcionality.
- 137 Co se zaprvé týče porušení zásady rovného zacházení, Portugalská republika upřesňuje, že kdyby Komise dodržela pokyny, ke kterým se zavázala, zvolila by paušální opravy. Portugalská republika se v projednávané věci domnívá, že nezvýšení míry kontrol pro probíhající rok a následující roky při vysokém počtu nesrovnalostí může být postaveno na roveň klíčové kontrole, která nebyla provedena dosti hluboce, takže by měla být uplatněna paušální oprava ve výši 5 %, jak Komise učinila v rámci šetření AA/2006/10. Portugalská republika má tedy za to, že Komise porušila zásadu rovného zacházení tím, že jednala s šetřením, které vedlo k napadenému rozhodnutí, jiným způsobem než s šetřením AA/2006/10, jelikož ve dvou totožných situacích bylo postupováno odlišným způsobem.

- 138 V tomto ohledu je třeba zaprvé uvést, že každý případ musí být k tomu, aby bylo určeno, zda dotčený členský stát při provádění operací financovaných EZOZF respektoval požadavky vyplývající z práva Společenství, a nerespektoval-li je, v jakém se tak stalo rozsahu, posuzován v zásadě odděleně (rozsudky Soudního dvora ze dne 18. května 2000, *Belgie v. Komise*, C-242/97, Recueil, s. I-3421, bod 129, a ze dne 24. dubna 2008, *Belgie v. Komise*, C-418/06 P, Sb. rozh. s. I-3047, bod 91).
- 139 To neznamená, že členský stát nemůže uplatňovat porušení zásady rovného zacházení. Může tak nicméně činit jen tehdy, jsou-li uplatňované případy přinejmenším srovnatelné, s ohledem na veškeré prvky, které je charakterizují a mezi které patří zejména období, ve kterém byly uskutečněny výdaje, dotčené oblasti a povaha vytýkaných nesrovnalostí (viz výše v bodě 138 uvedené rozsudky ze dne 18. května 2000, *Belgie v. Komise*, bod 130, a ze dne 24. dubna 2008, *Belgie v. Komise*, bod 92).
- 140 Zadruhé je třeba připomenout, že podle ustálené judikatury může dojít k nedovolené diskriminaci v případě, kdy je se srovnatelnými situacemi zacházeno odlišně a takové zacházení není objektivně odůvodněné (viz výše v bodě 138 uvedený rozsudek ze dne 24. dubna 2008, *Belgie v. Komise*, bod 93 a citovaná judikatura; rozsudek Tribunálu ze dne 12. července 2011, *Slovinsko v. Komise*, T-197/09, nezveřejněný ve Sbírce rozhodnutí, bod 89).
- 141 Je třeba konstatovat, že nedostatky konstatované v šetření AA/2006/10 nejsou srovnatelné s nedostatky konstatovanými v projednávané věci. Z šetření AA/2006/10 vyplývá, že Komise během něj zpochybnila kontrolu na místě. Měla za to, že skutečnost, že měření na obrazovce převážilo nad měřeními provedenými na pozemku, vedla k nesprávným rozhodnutím, zejména pokud jde o odvození nepřípustných prvků, což uškodilo kvalitě kontrol na místě a vedlo k nesplnění ustanovení použitelné právní úpravy.
- 142 Oproti tomu v projednávané věci Komise zdůrazňuje v souhrnné zprávě především skutečnost, že se portugalské orgány opíraly o SZI, nepřistoupily ke zvýšení míry kontrol při vysokém počtu nesrovnalostí, jakož i skutečnost, že se míra nesrovnalostí mezi roky 2004 a 2007 nesnížila.
- 143 Z toho vyplývá, že jelikož nejsou tyto dvě situace srovnatelné, nelze Komisi vytýkat, že porušila zásadu rovného zacházení.
- 144 Co se týče zadruhé porušení zásady proporcionality, Portugalská republika tvrdí, že jelikož průměrná plocha podniku na Madeiře je velmi nízká, chyba v měření na pozemku, která je plošně nevýznamná, způsobuje zvláště vysokou míru chyb. Pokud by tak byly uplatněny pokyny z dokumentu č. VI/5330/97, oprava by dosáhla 5 %, zatímco v projednávané věci se opravy pohybují mezi 44,32 a 90,48 %. Komise zvolila extrapolaci, řešení pro Portugalskou republiku nejméně výhodné, aniž poskytla sebemenší odůvodnění přiměřenosti této volby cílům, které sleduje. Extrapolace míry nesrovnalostí vzorku vybraného na základě analýzy rizik údajně porušuje zásadu proporcionality, neboť tato míra je nezbytně vyšší než míra nesrovnalostí všech žádostí. Portugalská republika dodává, že z ověřování, které vnitrostátní orgány provedly, nevyplývá, že opomněly vybrat vzorek na základě analýzy rizik.
- 145 Je třeba připomenout, že zásada proporcionality zakotvená v článku 5 SEU vyžaduje, aby akty unijních orgánů nepřekročily meze toho, co je přiměřené a nezbytné k dosažení sledovaného cíle (rozsudek Soudního dvora ze dne 17. května 1984, *Denkavit Nederland*, 15/83, Recueil, s. 2171, bod 25; rozsudky Tribunálu ze dne 30. dubna 2009, *Španělsko v. Komise*, T-281/06, nezveřejněný ve Sbírce rozhodnutí, bod 64, a výše v bodě 109 uvedený rozsudek *Nizozemsko v. Komise*, bod 117).
- 146 Výše bylo přitom konstatováno, že pokyny v dokumentu č. VI/5330/97 jsou respektovány, jelikož doporučují, aby v případě, že informace inherentní řízení umožňují auditorovi posoudit ztrátu extrapolací, byla oprava provedena podle stejné metody. Jelikož tak tomu bylo v případě údajů portugalských správních orgánů vyplývajících z řízení, Komise mohla, aniž porušila uvedené pokyny, provést finanční opravy extrapolací.

- 147 Pokud se kromě toho Komise místo odmítnutí veškerých výdajů dotčených porušením pravidel pokusila stanovit pravidla pro řešení nesrovnalostí odstupňovaná v závislosti na rozsahu nedostatečnosti kontrol a míře rizika pro EZOZF, je členský stát povinen prokázat, že dotčená kritéria jsou svévolná a nespravedlivá (rozsudky Soudního dvora ze dne 1. října 1998, Itálie v. Komise, C-242/96, Recueil, s. I-5863, bod 75, a ze dne 22. dubna 1999, Nizozemsko v. Komise, C-28/94, Recueil, s. I-1973, bod 56).
- 148 Z tabulky údajů poskytnutých v oficiálním sdělení ze dne 27. října 2009 v tomto ohledu vyplývá, že Komise rozlišila částku sankcí v závislosti na rocích, druhu plodiny a míře chyb v kontrolách na místě. Kromě toho vzala v úvahu skutečnost, že jí nic neumožňuje předpokládat tytéž nedostatky pro Azory, a uplatnila tedy finanční opravu pouze na výdaje deklarované regionem Madeira. Nelze jí tedy vytýkat, že uplatnila v souladu s pokyny obsaženými v dokumentu č. IV/5330/97 nepřiměřenou opravu.
- 149 Z ustálené judikatury dále vyplývá, že EZOZF financuje pouze zásahy provedené v souladu s ustanoveními Společenství v rámci společné organizace zemědělských trhů (rozsudky Soudního dvora ze dne 6. března 2001, Nizozemsko v. Komise, C-278/98, Recueil, s. I-1501, bod 38, a Tribunálu ze dne 14. února 2008, Španělsko v. Komise, T-266/04, nezveřejněný ve Sbírce rozhodnutí, bod 97). V případě, že právní úprava Společenství umožňuje platbu podpory pouze za podmínky, že jsou splněny určité formalities přezkumu a kontroly, nemůže být podpora vyplacená při nedodržení této podmínky financována z EZOZF (rozsudek Soudního dvora ze dne 8. ledna 1992, Itálie v. Komise, C-197/90, Recueil, s. I-1, bod 38, a výše v bodě 149 uvedený rozsudek ze dne 14. února 2008, Španělsko v. Komise, bod 116).
- 150 V projednávané věci je tedy třeba zamítnout argument Portugalské republiky, podle kterého chyba v měření na pozemku, která je plošně nevýznamná, způsobuje vzhledem k velmi malé průměrné ploše zemědělského podniku na Madeiře zvláště vysokou míru chyb, takže opravy extrapolací jsou rovněž vysoké. Tato skutečnost totiž nevylučuje riziko újmy pro EZOZF, a z toho plyne, že Komise správně odmítla financování Společenství u výdajů odpovídajících opatření POSEI na Madeiře.
- 151 Dále je třeba rovněž odmítnout argument Portugalské republiky, podle kterého extrapolace míry nesrovnalostí vzorku vybraného na základě analýzy rizik porušuje zásadu proporcionality. V projednávané věci totiž Portugalská republika neposkytla žádný důkaz, který by zmiňoval metodu určení vzorku ani faktory zohledněné při analýze rizik.
- 152 Z toho vyplývá, že nedošlo k porušení zásady proporcionality, takže čtvrtý žalobní důvod je nutno zamítnout.
- 153 Ze všech výše uvedených úvah vyplývá, že napadené rozhodnutí musí být zrušeno v rozsahu, ve kterém Komise uplatnila na Portugalskou republiku finanční opravu týkající se opatření POSEI pro rozpočtové roky 2006 a 2007, a že ve zbývajících částech je nutno žalobu zamítnout.

K nákladům řízení

- 154 Podle čl. 87 odst. 3 jednacího řádu může Tribunál rozdělit náklady mezi účastníky řízení nebo rozhodnout, že každý z nich ponese vlastní náklady, pokud každý účastník měl ve věci částečně úspěch i neúspěch. Za okolností projednávaného případu je namístě rozhodnout, že každá účastnice řízení ponese vlastní náklady řízení.

Z těchto důvodů

TRIBUNÁL (osmý senát)

rozhodl takto:

- 1) **Rozhodnutí Komise 2010/668/EU ze dne 4. listopadu 2010 o vyloučení některých výdajů uskutečněných členskými státy v rámci záruční sekce Evropského zemědělského orientačního a záručního fondu (ÉZOZF), v rámci Evropského zemědělského záručního fondu (EZZF) a v rámci Evropského zemědělského fondu pro rozvoj venkova (EZFRV) z financování Evropské unie (Úř. věst. L 288, s. 24) se zrušuje v rozsahu, ve kterém uplatňuje na Portugalskou republiku finanční opravu týkající se opatření POSEI pro rozpočtové roky 2006 a 2007.**
- 2) **Ve zbývajících částech se žaloba zamítá.**
- 3) **Každá účastnice řízení ponese vlastní náklady řízení.**

Truchot

Martins Ribeiro

Popescu

Takto vyhlášeno na veřejném zasedání v Lucemburku dne 7. června 2013.

Podpisy.